

det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds paa den Maade, at han, hvad han for Resten ogsaa har været inde paa i Dag, kunde tænke sig, at man ikke skulde skaffe Midler til alle Udgifter ved Hjælp af Laan, men maaske ogsaa ved Udstedelse af korte Statsbeviser, som vi her har talt om, eller overhovedet ved en Krigsskat. Jeg tør maaske indskyde den Bemærkning, at jeg kan ikke tænke mig, at en saadan Mulighed kunde ligge for. Naar vi er oppe paa et Beløb af 120 Mill. Kr., vi skal laane, kunde vi vel neppe forestille os, at et saadant Beløb kunde indkomme ved Skat paa Befolkningen under en saa økonomisk vanskelig Tid, som den europæiske Krigstilstand medfører. Men da dette Spørgsmaal var rejst, gjorde jeg nogle Indvendinger. De Bemærkninger, jeg da har gjort, har givet det ærede Medlem fra Ringkøbing Anledning til forskellige Udtalelser i Avisartikler, som han offentliggør, ogsaa i Taler, han holder paa offentlige Møder, og det viser sig da, at det ærede Medlem har ganske misopfattet, hvad jeg har sagt. Det undrer mig i og for sig, at det ærede Medlem misforstaar mig, for jeg forstaar altid godt, baade hvad det ærede Medlem siger, og hvad han mener. Men skønt der plejer at være et Gensidighedsforhold til Stede i saadanne Tilfælde, er det ikke lykkedes det ærede Medlem at opfatte, hvad jeg har sagt, det ærede Medlem har misforstaet mig. Det forekommer mig, at jeg skylder ham at berigtige den Fejltagelse, han gør sig skyldig i.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing har tidligere misforstaet mig, hvor jeg ikke fandt Anledning til at berigtige det. Det ærede Medlem har nogen Lyst til at citere Ytringer af mig og benytte dem i sine enten skriftlige eller mundtlige Udtalelser. Jeg erindrer fra forrige Rigsdags-samling, det første Aar, det nuværende Ministerium sad, at jeg her i Tinget havde benyttet et Udtryk om Ministeriet, som det ærede Medlem gengav paa den Maade, at Ministeriet vilde sidde i en Kasse, hvorpaa der stod „Forsigtig“, og at man derfor ikke havde Ret til at angribe Ministeriet. Det ærede Medlem gjorde meget hyppigt Brug af det Billede, som jeg ganske vist havde benyttet, men det ærede Medlem anvendte det paa en hel forkert Maade. Naar man læste eller hørte, hvad det ærede Medlem sagde, skulde man tro, at jeg havde anmodet om Beskyttelse for Ministeriet. Jeg havde sagt, at Ministeriet vilde ikke være et

Ministerium, der sad i en saadan Kasse, som der var skrevet „Forsigtig“ paa, men at der var frit Slag. Ikke des mindre misforstod det ærede Medlem mig saaledes, at han altid sagde: Dette Ministerium, der ønsker at sidde i Grundlovs-kassen med Ordet „Forsigtig“ paa o. s. v., og det gav det ærede Medlem Anledning til forskellige Udtalelser, som jeg antager, han opfatter som vittige. Det ærede Medlem brugte det Billede, jeg havde benyttet, men efterhaanden tror jeg, han mente, han selv havde hittet paa det. Saaledes gaar det tit. Naar man ustandselig citerer en saadan Ting, kommer man til sidst ind i en Tvangstanke om, at det er ens eget Udtryk, og det ærede Medlem er kommet ind i en saadan Tvangstanke overfor det Billede, jeg har brugt.

Dette gælder ogsaa et andet Udtryk, jeg havde brugt overfor det forrige Statslaan. Det ærede Medlem har misforstaet mig paa den Maade, at jeg skulde have sagt, at jeg som Oppositionsmand i 1912 havde erklæret, at det af den tidligere Finansminister optagne Laan var for stort, skønt jeg meget godt vidste, at det ingenlunde var for stort. Og det ærede Medlem anvender saa dette overfor det radikale Parti, som jeg tilhører, hvilket han overhovedet betragter som kun værende til for at udsprede Mistænkeliggørelse overfor Partiet Venstre og overhovedet baseret paa en almindelig Ynkelihood i Politik og en vis Usselhed i Karakteren. Jeg vil dog bemærke — for at det ærede Medlem ikke skal sige det bagefter —, at det er ikke mig, der mener saaledes om vor Politik og Karakterer. Jeg siger blot, at det er den Fremstilling, det ærede Medlem almindelig giver af det radikale Venstre, at dets Politik har været ynkelig og dets Moral yderst slet. Det staar for det ærede Medlems Regning. Saa siger det ærede Medlem altsaa, at jeg med en vis Kynisme har udtalt om det Statslaan, som i sin Tid blev stiftet af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds som Finansminister, at jeg kun som Oppositionsmand var gaaet ud fra, at det var for stort, medens jeg godt vidste, at det ikke var Tilfældet. Hvad har jeg nu sagt? Det var følgende — jeg vil gerne have Lov til at oplæse nogle faa Linier, Sagen har dog nogen Betydning —: „Det ærede Medlem“ — det er det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) — „ved, at naar en Minister stifter et Statslaan, har Oppositionen i Almindelighed den ret nemme